

Datum van
inontvangstneming

:

29/07/2022

Zaak C-408/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

20 juni 2022

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 juni 2022

Verzoeker:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Verweerster:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (hoogste bestuursrechter, Frankrijk) [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [OMISSIS]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(minister van Economie, Financiën en
Herstel)
tegen SA Bricolage Investissement
France

De Conseil d'État [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

Terechzitting van 1 juni
2022
Beslissing van 14 juni
2022

Gelet op de volgende procedure:

De naamloze vennootschap (SA) Bricolage Investissement France heeft de tribunal administratif de Montreuil (bestuursrechter in eerste aanleg Montreuil, Frankrijk) verzocht de teruggaaf te gelasten van een bedrag van 633 352 EUR, te weten een deel van de door haar voldane vennootschapsbelasting en aanvullende belastingen over het in 2012 gesloten boekjaar.

Bij vonnis nr. 1806737 van 10 oktober 2019 heeft deze rechter dit verzoek afgewezen.

Bij arrest nr. 9VE04061 van 19 oktober 2021 heeft de cour administrative d'appel de Versailles (bestuursrechter in tweede aanleg Versailles, Frankrijk) dit vonnis vernietigd en het verzoek van de vennootschap Bricolage Investissement France toegewezen.

Bij beroepsschrift en bij memorie van repliek, ingeschreven op respectievelijk 19 november 2021 en 10 mei 2022, [OMISSIS] verzoekt de Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance de Conseil d'État om vernietiging van dit arrest.

Hij betoogt dat de cour administrative d'appel de Versailles voorbij is gegaan aan de bepalingen van artikel 223 B van de code générale des impôts (Frans algemeen belastingwetboek) en aan de draagwijdte van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 september 2015 in de zaak C-386/14, en de feiten onjuist heeft opgevat door te oordelen dat een moedervenootschap die geen deel uitmaakt van een fiscale eenheid, de onder de werkingssfeer van artikel 216 van datzelfde wetboek vallende dividenden die afkomstig zijn van haar in een andere lidstaat van de Unie dan Frankrijk gevestigde dochterondernemingen, integraal in mindering kan brengen op haar belastbare winst, zonder heropname van een aandeel voor kosten en lasten.

Bij verweerschrift, ingeschreven op 14 april 2022, concludeert de vennootschap Bricolage Investissement France tot verwerping van het cassatieberoep [OMISSIS]. Zij betoogt dat de in dit beroep aangevoerde middelen ongegrond zijn.

[OMISSIS]

Gelet op:

– het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

- de code général des impôts en de livre des procédures fiscales (Frans wetboek fiscale procedure);
- het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 september 2015 (Groupe Steria SCA, C-386/14);
- de code de justice administrative (Frans wetboek bestuursprocesrecht);

[OMISSIS]

Overwegende hetgeen volgt:

- 1 Uit het aan de feitenrechters overgelegde dossier volgt dat de vennootschap Bricolage Investissement France, die volledig in handen is van de naamloze vennootschap groupe Adeo, in 2012 van haar Poolse dochteronderneming Leroy Merlin Pologne, die zij volledig in handen heeft, dividenden heeft ontvangen die zij met het oog op de vaststelling van de over het in 2012 gesloten boekjaar verschuldigde vennootschapsbelasting heeft aangegeven volgens de belastingregeling voor moedervennootschappen, als bedoeld in de artikelen 145 en 216 van het algemeen belastingwetboek. Overeenkomstig het bepaalde in I van laatstgenoemd artikel heeft zij het bedrag van deze dividenden in mindering gebracht op haar nettowinst, na aftrek van een aandeel voor kosten en lasten van 5 %. Met een naderhand ingediend bezwaar heeft de vennootschap Bricolage Investissement France verzocht om de van haar Poolse dochteronderneming ontvangen dividenden volledig te mogen aftrekken, zonder heropname van een aandeel voor kosten en lasten. Nadat dit bezwaar was afgewezen, heeft zij de tribunal administratif de Montreuil verzocht te verklaren dat haar belastbare winst over het in 2012 gesloten boekjaar met het bedrag van dit aandeel wordt verminderd en dat haar de overeenkomstige belasting wordt teruggegeven. De Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance heeft thans cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van 19 oktober 2021, waarbij de cour administrative d'appel de Versailles, na vernietiging van het op 10 oktober 2019 in eerste aanleg gewezen vonnis, waarbij de bestuursrechter in eerste aanleg de verzoeken van deze vennootschap had afgewezen, haar teruggaaf heeft verleend van het deel van de vennootschapsbelasting en aanvullende belastingen dat was voldaan voor het in 2012 gesloten boekjaar en overeenkomt met het aandeel dat zij in haar winst had heropgenomen.
- 2 Artikel 216, I, van het algemeen belastingwetboek, in de versie die van toepassing is in het hoofdgeding, bepaalt dat een moedervennootschap de in de loop van een boekjaar ontvangen netto-inkomsten uit deelnemingen die recht geven op toepassing van de belastingregeling voor moedervennootschappen, in mindering kan brengen op haar totale nettowinst, na aftrek van een aandeel voor kosten en lasten dat forfaitair is bepaald op 5 % van de totale opbrengst uit die deelnemingen, belastingkredieten daaronder begrepen. Met betrekking tot de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de fiscale-integratieregeling, bepaalt de destijds geldende versie van artikel 223 A van hetzelfde wetboek als

volgt: „Een vennootschap kan zich opgeven als enige belastingplichtige voor de vennootschapsbelasting die is verschuldigd over het totaal van de resultaten van de groep die bestaat uit de genoemde vennootschap en de vennootschappen waarin zij tijdens het boekjaar op duurzame wijze direct of indirect via vennootschappen of vaste inrichtingen van de groep een deelneming van ten minste 95 % bezit. [...] Alleen vennootschappen of vaste inrichtingen die hun toestemming hebben gegeven en waarvan de resultaten onder gemeenschappelijke voorwaarden of volgens de bepalingen van artikel 214 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting, kunnen deel uitmaken van de vennootschapsgroep. [...]”. Artikel 223 B van hetzelfde wetboek, waarbij de fiscale-integratieregeling is vastgesteld, bepaalt in de destijds geldende versie: „Het volledige resultaat wordt door de moedervenootschap vastgesteld door optelling van de onder gemeenschappelijke voorwaarden of volgens de bepalingen van artikel 214 bepaalde resultaten van elk van de vennootschappen van de groep. / Het volledige resultaat wordt verminderd met het aandeel voor kosten en lasten in verband met de inkomsten uit deelnemingen die een vennootschap van de groep heeft ontvangen van een vennootschap die langer dan één boekjaar deel van de groep uitmaakt, en in verband met de inkomsten uit deelnemingen die een vennootschap van de groep heeft ontvangen van een tusservenootschap, waarvoor de moedervenootschap het bewijs levert dat zij afkomstig zijn van inkomsten uit deelnemingen die zijn uitgekeerd door een vennootschap die langer dan één boekjaar deel van de groep uitmaakt, en waarvoor nog geen aanpassingen zijn verricht op grond van deze alinea of de derde alinea. (...)”.

- 3 Artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie luidt als volgt: „In het kader van de volgende bepalingen zijn beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verboden. Dit verbod heeft eveneens betrekking op beperkingen betreffende de oprichting van agentschappen, filialen of dochterondernemingen door de onderdanen van een lidstaat die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd. [...]”.
- 4 In het arrest van 2 september 2015 (Groupe Steria SCA, C-386/14), heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie voor recht verklaard dat artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus moet worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een wettelijke fiscale-integratieregeling van een lidstaat op grond waarvan een moedervenootschap in een groep neutralisatie geniet van de heropname van een aandeel voor kosten en lasten dat forfaitair is vastgesteld op 5 % van het nettobedrag van de door haar van de ingezeten vennootschappen in de fiscale eenheid ontvangen dividenden, terwijl deze wettelijke regeling haar een dergelijke neutralisatie weigert voor dividenduitkeringen van haar in een andere lidstaat gevestigde dochtervennootschappen, die, zouden zij ingezetenen zijn geweest, objectief in aanmerking waren gekomen om daarvoor te opteren.
- 5 De minister betoogt dat de bestuursrechter in tweede aanleg blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de vennootschap Bricolage

Investissement France ter ondersteuning van haar verzoek om teruggaaf van een deel van de door haar over het in 2012 gesloten boekjaar betaalde vennootschapsbelasting terecht kon aanvoeren dat artikel 223 B van het algemeen belastingwetboek schending opleverde van de vrijheid van vestiging, voor zover het niet voorzag in de mogelijkheid tot neutralisatie van het heropgenomen aandeel voor kosten en lasten in verband met inkomsten uit deelnemingen die afkomstig waren van in een andere lidstaat van de Unie dan Frankrijk gevestigde dochterondernemingen die voldeden aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de fiscale-integratieregeling, en daarbij vast te stellen dat de omstandigheid dat deze moedervernootschap, ondanks bestaande kapitaalbanden met andere Franse vennootschappen die de oprichting van een fiscale eenheid mogelijk maakten, niet tot een dergelijke eenheid behoorde, niet relevant was.

- 6 De vraag of artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie zich verzet tegen een wettelijke fiscale-integratieregeling van een lidstaat op grond waarvan een moedervernootschap in een groep neutralisatie geniet van het heropgenomen aandeel voor kosten en lasten in verband met de door haar van ingezeten vennootschappen in de fiscale eenheid ontvangen dividenden alsook, teneinde rekening te houden met het in punt 4 aangehaalde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in verband met de dividenduitkeringen van haar in een andere lidstaat gevestigde dochtervernootschappen, die, zouden zij ingezetenen zijn geweest, objectief in aanmerking waren gekomen om voor die integratieregeling te opteren, wanneer deze wettelijke regeling een dergelijke neutralisatie ontzegt aan een ingezeten moedervernootschap die, ondanks bestaande kapitaalbanden met andere ingezeten vennootschappen die de oprichting van een fiscale eenheid mogelijk maakten, ervoor heeft gekozen om niet tot een dergelijke eenheid toe te treden, en dit zowel in verband met de dividenduitkeringen van haar ingezeten dochterondernemingen als in verband met de dividenduitkeringen van haar in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen die, op de vestigingsplaats na, voldoen aan de overige criteria, werpt ernstige moeilijkheden van uitlegging van het Unierecht op.
- 7 Derhalve dient deze vraag op grond van artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, en dient de behandeling van het cassatieberoep van de Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance te worden geschorst tot de uitspraak van het Hof.

BESLISSING:

Artikel 1: De behandeling van het cassatieberoep van de Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de vraag of artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie zich verzet tegen een wettelijke fiscale-integratieregeling van een lidstaat op grond waarvan een moedervernootschap in een groep neutralisatie geniet van het heropgenomen aandeel voor kosten en lasten in verband met de door haar van ingezeten

vennootschappen in de fiscale eenheid ontvangen dividenden alsook, teneinde rekening te houden met het arrest van 2 september 2015 (Groupe Steria SCA, C-386/14), in verband met de dividenduitkeringen van haar in een andere lidstaat gevestigde dochtervennootschappen, die, zouden zij ingezetenen zijn geweest, objectief in aanmerking waren gekomen om voor die integratieregeling te opteren, wanneer deze wettelijke regeling een dergelijke neutralisatie ontzegt aan een ingezeten moedervernootschap die, ondanks bestaande kapitaalbanden met andere ingezeten vennootschappen die de oprichting van een fiscale eenheid mogelijk maakten, ervoor heeft gekozen om niet tot een dergelijke eenheid toe te treden, en dit zowel in verband met de dividenduitkeringen van haar ingezeten dochterondernemingen als in verband met de dividenduitkeringen van haar in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen die, op de vestigingsplaats na, voldoen aan de overige criteria.

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]